

۱- اَكْتُبْ آيَاتٍ أَوْ أَحَادِيثَ أَوْ آيَاتًا أَوْ أمثالاَ أَوْ حِكْمًا حَوْلَ أَهَمِّيَّةِ الرَّجَاءِ فِي الْحَيَاةِ.

« پاسخ »

(۱) آیه قرآن: (وَ لَا تَيْأَسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَيْئَسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ) یوسف: ۷۸

ترجمه: و از رحمت خدا ناامید نشوید، زیرا فقط قوم کافر از رحمت خدا ناامید می‌شوند.

(۲) مثل: عَسَى الْبَارِقَةُ لَا تَخْلَفُ. (یضرب فی عدم قطع الرجاء)

ترجمه: امید است که این ابرهای باران‌زا بیارد و خلف وعده نکند. (در ناامیدی بسی امید است).

(۳) حدیث: مَنْ رَجَا شَيْئًا طَلَبَهُ وَ مَنْ خَافَ شَيْئًا هَرَبَ مِنْهُ. علی (ع)

ترجمه: هرکس به چیزی امید داشته باشد آن را می‌یابد و هرکس از چیزی بترسد از آن فرار می‌کند.

(۴) شهر از عبدالرحمن الخطیب: مَا لِي سِوَى قِرْعِي لِبَابِكَ حِيلَةٌ... فَلَيْتَن رَدَدْتَ فَابَابٍ أَقْرَعُ.

ترجمه: من به جز زدن در خانه‌ی تو چاره‌ای ندارم پس اگر مرا رد کنی کدام در را بکوبم (تنها چاره و امید من خانه‌ی توست)

(۵) سخنی از ژوزف ادیسون: إِذَا أَرَدَدْتَ أَنْ تَنْجَحَ فِي حَيَاتِكَ فَاجْعَلِ الْمُثَابِرَةَ صَدِيقَكَ الْحَمِيمَ وَ التَّجْرِبَةَ مُسْتَشَارَكَ الْحَكِيمَ وَ الْحَذَرَ أَحَاكَ الْأَكْبَرَ وَ الرَّجَاءَ عَبْقَرِيَّتَكَ الْحَارِسَةَ.

ترجمه: اگر می‌خواهی که در زندگی‌ات موفق شوی پس صبر و پایداری را دوست صمیمی خود قرار بده و تجربه را (به عنوان) مشاور دانائیت قرار بده و هوشیاری (دوراندیشی، احتیاط) را به عنوان برادر بزرگ‌تر خود قرار بده (انتخاب کن) و امیدواری را به عنوان عقل و نبوغ حافظ خود، قرار بده (برگزین).

۲- عَيِّنِ الْكَلِمَةَ الْمُنَاسِبَةَ لِلتَّوْضِيحِ.

(۱) يَسْتَعْمَلُهُ رُكَّابُ الطَّائِرَاتِ وَ السِّيَّارَاتِ لِسَلَامَتِهِمْ. حِزَامُ الْأَمَانِ □ الْمَرْمِيُّ □ الْجَوْزُ □

(۲) مَنْ يَرْسُمُ بِالْقَلَمِ أَشْكَالًا، أَوْ صُورًا، أَوْ خُطُوطًا. الرَّسْمُ □ الرَّسَامُ □ الرَّسُومُ □

(۳) حَالُهُ مَرَضِيَّةٌ تَرْتَفِعُ فِيهَا حَرَارَةُ الْجِسْمِ. الْحَرْبُ □ الْحَفْلَةُ □ الْحَمِيُّ □

(۴) مَنْ يَشْتَغَلُ فِي مِهْنَةٍ أَوْ صِنَاعَةٍ. الْعَامِلُ □ الْمَعْمَلُ □ الْعَمِيلُ □

(۵) أَلْيَدَانِ وَ الْقَدَمَانِ وَ الرَّأْسُ. الْأَعَاجِيبُ □ الْأَطْرَافُ □ الْجِدْعُ □

« پاسخ »

۳- عَيِّنِ اسْمَ الْأَفْعَالِ النَّاقِصَةِ وَ خَبَرَهَا.

(۱) أَلَا، لَيْسَ الظُّلْمُ باقياً.

(۲) يُصْبِحُ الجَوُّ حَارّاً عَدّاً.

(۳) كَانَ الجُنُودُ واقِفِينَ لِلحِرَاسَةِ.

(۴) صارَ الطَّالِبُ عالِماً بَعْدَ تَخْرُجِهِ مِنَ الجَامِعَةِ.

« **پاسخ** »

(۱) أَلَا، لَيْسَ الظُّلْمُ باقياً.

ترجمه: آگاه باشيد، ظلم و ستم ماندگار نيست.

لَيْسَ: فعل ناقص / الظُّلْمُ: اسم فعل ناقص (لَيْسَ) / باقياً: خبر فعل ناقص (لَيْسَ)

(۲) يُصْبِحُ الجَوُّ حَارّاً عَدّاً.

ترجمه: فردا هوا گرم مي شود.

أُصْبِحَ: فعل ناقص / الجَوُّ: اسم فعل ناقص (أُصْبِحَ) / حَارّاً: خبر فعل ناقص (أُصْبِحَ)

(۳) كَانَ الجُنُودُ واقِفِينَ لِلحِرَاسَةِ.

ترجمه: سربازان براي نگهباني ايستاده بودند.

كَانَ: فعل ناقص / الجُنُودُ: اسم فعل ناقص (كَانَ) / واقِفِينَ: خبر فعل ناقص (كَانَ)

(۴) صارَ الطَّالِبُ عالِماً بَعْدَ تَخْرُجِهِ مِنَ الجَامِعَةِ.

ترجمه: دانشجو بعد از دانش آموختگي اش از دانشگاه، دانا گرديد.

صارَ: فعل ناقص / الطَّالِبُ: اسم فعل ناقص (صارَ) / عالِماً: خبر فعل ناقص (صارَ)

۴- تَرَجِّمِ الجُمْلَةَ التَّالِيَةَ.

(۱) سَأَلْتُ ذِكْرِيَّاتِ السَّفَرَةِ العِلْمِيَّةِ.

(۲) كَانَ زُمَلَانِي يَكْتُبُونَ رَسَائِلَ.

« **پاسخ** »

(۱) سَأَلْتُ ذِكْرِيَّاتِ السَّفَرَةِ العِلْمِيَّةِ.

ترجمه: خاطرات گردش علمي را خواهم نوشت.

(۲) كَانَ زُمَلَانِي يَكْتُبُونَ رَسَائِلَ.

ترجمه: همکلاسي هاي من نامه هايي مي نوشتند.

۵- ترجم الجمل التالية.

- (۱) أريد أن أكتب ترجمة النص مُستعيناً بالمعجم.
- (۲) نصح الأستاذ طلابه ليكتبوا بخط واضح.
- (۳) لن أكتب شيئاً على الآثار التاريخية.

« پاسخ »

- (۱) أريد أن أكتب ترجمة النص مُستعيناً بالمعجم.
ترجمه: می خواهم که با کمک لغت نامه ترجمه ی متن را بنویسم.
- (۲) نصح الأستاذ طلابه ليكتبوا بخط واضح.
ترجمه: استاد دانشجو یاناش را نصیح کرد تا با خطی آشکار بنویسند.
- (۳) لن أكتب شيئاً على الآثار التاريخية.
ترجمه: بر روی آثار تاریخی چیزی نخواهم نوشت.

۶- ترجم الآية و الأحاديث، ثم عین المطلوب منك.

- (۱) أعظمُ البلاءِ انقطاعُ الرجاءِ. الإمامُ عليُّ (ع) (المُبْتَدَأُ وَ الخَبَرُ)
- (۲) مَنْ تَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ ذَكَتْ لَهُ الصَّعَابُ. الإمامُ عليُّ (ع) (نوعُ الفِعلِ وَ صيغَتُهُ)

« پاسخ »

- (۱) أعظمُ البلاءِ انقطاعُ الرجاءِ. الإمامُ عليُّ (ع) (المُبْتَدَأُ وَ الخَبَرُ)
ترجمه: بزرگترین بلا، قطع شدن امید و آرزوست.
أعظمُ: المُبْتَدَأُ / انقطاعُ: الخَبَرُ
- (۲) مَنْ تَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ ذَكَتْ لَهُ الصَّعَابُ. الإمامُ عليُّ (ع) (نوعُ الفِعلِ وَ صيغَتُهُ)
ترجمه: هرکس به خدا توکل کند سختی ها برایش خوار (آسان) می شوند.
تَوَكَّلَ: فعل ماضی، سوم شخص مفرد (مفرد مذكر غائب)
ذَكَتْ: فعل ماضی، سوم شخص مفرد (مفرد مونث غائب)

۷- تَرْجِمِ الْآيَةَ وَ الْأَحَادِيثَ، ثُمَّ عَيِّنِ الْمَطْلُوبَ مِنْكَ.

- (۱) (وَ لَا تَيْأَسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَيْئَسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ) يوسُف: ۸۷ (الْجَارَّ وَ الْمَجْرُورَ)
 (۲) لَيْسَ الْحَلِيمُ مَنْ عَجَزَ فَهَجَمَ، وَ إِذَا قَدَرَ انْتَقَمَ، إِنَّمَا الْحَلِيمُ مَنْ إِذَا قَدَرَ عَفَا، وَ كَانَ الْحَلِيمُ غَالِبًا عَلَى كُلِّ أَمْرِهِ. الْإِمَامُ عَلِيُّ
 (ع) (اسْمُ الْفِعْلِ النَّاقِصِ وَ خَبَرُهُ)
 (۳) مَنْ أَرَادَ أَنْ يَكُونَ أَقْوَى النَّاسِ، فَلْيَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ. الْإِمَامُ الْكَاظِمُ (ع) (اسْمُ التَّفْضِيلِ)

« پاسخ »

- (۱) (وَ لَا تَيْأَسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَيْئَسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ) يوسُف: ۸۷ (الْجَارَّ وَ الْمَجْرُورَ)
 ترجمه: و از رحمت خدا ناامید نشوید، زیرا فقط قوم کافر از رحمت خدا ناامید می شوند.
 الْجَارَّ وَ الْمَجْرُورَ: مِنْ رَوْحِ
 (۲) لَيْسَ الْحَلِيمُ مَنْ عَجَزَ فَهَجَمَ، وَ إِذَا قَدَرَ انْتَقَمَ، إِنَّمَا الْحَلِيمُ مَنْ إِذَا قَدَرَ عَفَا، وَ كَانَ الْحَلِيمُ غَالِبًا عَلَى كُلِّ أَمْرِهِ. الْإِمَامُ عَلِيُّ
 (ع) (اسْمُ الْفِعْلِ النَّاقِصِ وَ خَبَرُهُ)
 ترجمه: بردبار کسی نیست که ناتوان شود پس هجوم آورد و هرگاه توانمند شود انتقام بگیرد. تنها بردبار کسی است
 که هرگاه توانمند شود ببخشد (در گذرد) و بردباری بر هر کارش غالب باشد.
 لَيْسَ: فعل ناقص / الْحَكِيمُ: اسم فعل ناقص (لَيْسَ) / مَنْ: خبر فعل ناقص (لَيْسَ)
 كَانَ: فعل ناقص / الْحَلِيمُ: اسم فعل ناقص (كَانَ) / غَالِبًا: خبر فعل ناقص (كَانَ)
 (۳) مَنْ أَرَادَ أَنْ يَكُونَ أَقْوَى النَّاسِ، فَلْيَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ. الْإِمَامُ الْكَاظِمُ (ع) (اسْمُ التَّفْضِيلِ)
 ترجمه: هر کس بخواهد قوی ترین مردم باشد باید به خدا توکل کند.
 اسْمُ التَّفْضِيلِ: أَقْوَى

۸- عَيِّنِ الْجُمْلَةَ الصَّحِيحَةَ وَ غَيْرَ الصَّحِيحَةَ حَسَبَ الْحَقِيقَةِ. (✓ ×)

- (۱) إِرْتِفَاعُ حَرَارَةِ الْجِسْمِ مِنْ عَلَائِمِ الْمَرَضِ:
 (۲) شَمُّ الْقِطِّ أَقْوَى مِنْ شَمِّ الْكَلْبِ:

« پاسخ »

- (۱) إِرْتِفَاعُ حَرَارَةِ الْجِسْمِ مِنْ عَلَائِمِ الْمَرَضِ: صحيح
 ترجمه: بالا رفتن حرارت یا گرمای بدن از نشانه های بیماری است.
 (۲) شَمُّ الْقِطِّ أَقْوَى مِنْ شَمِّ الْكَلْبِ: غلط
 ترجمه: حس بویایی گربه قوی تر از حس بویایی سگ است.

۹- عَيْنِ الْجُمْلَةِ الصَّحِيحَةَ وَ غَيْرِ الصَّحِيحَةَ حَسَبِ الْحَقِيقَةِ. (✓ ×)

- ۱) الطَّبَاشِيرُ مَادَّةٌ بَيْضَاءٌ أَوْ مُلَوَّنَةٌ يُكْتَبُ بِهَا عَلَى السَّبَّورَةِ وَ مِثْلِهَا:
- ۲) الْأَبْكَمُ مَنْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يَتَكَلَّمَ، وَ مُؤَنَّثُهُ «بِكَمَاءٌ»:
- ۳) الْأَصَمُّ مَنْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يَرَى، وَ مُؤَنَّثُهُ «صَمَاءٌ»:

« بِاسْخ »

- ۱) الطَّبَاشِيرُ مَادَّةٌ بَيْضَاءٌ أَوْ مُلَوَّنَةٌ يُكْتَبُ بِهَا عَلَى السَّبَّورَةِ وَ مِثْلِهَا: صحيح ترجمه: گچ، ماده‌ای سفید یا رنگی است که با آن روی تخته سیاه و مانند آن نوشته می‌شود.
- ۲) الْأَبْكَمُ مَنْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يَتَكَلَّمَ، وَ مُؤَنَّثُهُ «بِكَمَاءٌ»: صحيح ترجمه: لال، کسی است که نمی‌تواند صحبت کند و مؤنث آن بکماء است.
- ۳) الْأَصَمُّ مَنْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يَرَى، وَ مُؤَنَّثُهُ «صَمَاءٌ»: غلط ترجمه: کر، کسی است که نمی‌تواند ببیند و مؤنث آن صمماء است.

۱۰- عَيْنِ اسْمِ الْأَفْعَالِ النَّاقِصَةِ وَ خَبَرِهَا.

- ۱) لَيْسَ الْكَاذِبُ مُحْتَرَمًا عِنْدَ النَّاسِ.
- ۲) أَلَيْسَ الصَّبْرُ مِفْتَاحَ الْفَرَجِ؟

« بِاسْخ »

- ۱) لَيْسَ الْكَاذِبُ مُحْتَرَمًا عِنْدَ النَّاسِ. ترجمه: شخص دروغگو نزد مردم محترم نیست.
- لَيْسَ: فعل ناقص / الْكَاذِبُ: اسم فعل ناقص (لَيْسَ) / مُحْتَرَمًا: خبر فعل ناقص (لَيْسَ)
- ۲) أَلَيْسَ الصَّبْرُ مِفْتَاحَ الْفَرَجِ؟ ترجمه: آیا صبر کلید گشایش نیست؟
- لَيْسَ: فعل ناقص / الصَّبْرُ: اسم فعل ناقص (لَيْسَ) / مِفْتَاحَ: خبر فعل ناقص (لَيْسَ)

۱۱- عَيِّنِ اسْمَ الْأَفْعَالِ النَّاقِصَةِ وَ خَبِّرْهَا.

- (۱) كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) أَسْوَةً حَسَنَةً لِلْعَالَمِينَ.
- (۲) صَارَ كُلُّ مَكَانٍ مَمْلُوءًا بِالْأَزْهَارِ الْجَمِيلَةِ.
- (۳) أَصْبَحَ الشَّاتِمُ نَادِمًا مِنْ عَمَلِهِ الْقَبِيحِ.

« پاسخ »

- (۱) كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) أَسْوَةً حَسَنَةً لِلْعَالَمِينَ.
ترجمه: فرستاده‌ی خدا الگویی نیکو برای جهانیان بود (است).
کان: فعل ناقص / رسول: اسم فعل ناقص (کان) / أسوة: خبر فعل ناقص (کان)
- (۲) صَارَ كُلُّ مَكَانٍ مَمْلُوءًا بِالْأَزْهَارِ الْجَمِيلَةِ.
ترجمه: هر مکانی (همه جا) پر از شکوفه‌های زیبا شد.
صار: فعل ناقص / كل: اسم فعل ناقص (صار) / مملوء: خبر فعل ناقص (صار)
- (۳) أَصْبَحَ الشَّاتِمُ نَادِمًا مِنْ عَمَلِهِ الْقَبِيحِ.
ترجمه: دشنام‌دهنده از کار زشتش پشیمان شد (گردید)
أصبح: فعل ناقص / الشاتم: اسم فعل ناقص (أصبح) / نادماً: خبر فعل ناقص (أصبح)

۱۲- أَجِبْ عَنِ الْأَسْئَلَةِ التَّالِيَةِ حَسَبَ نَصِّ الدَّرْسِ.

- (۱) كَمْ كِتَابًا أَلَفَتْ «هیلین کیلر»؟
- (۲) مَا اسْمُ كِتَابِ كَرِيسْتِي بَرَاون؟

« پاسخ »

- (۱) كَمْ كِتَابًا أَلَفَتْ «هیلین کیلر»؟
ترجمه: هلن کلر چند کتاب تألیف کرد؟
پاسخ: ألفت «هیلین کیلر» ثمانية عشر كتاباً: هلن کلر ۱۸ کتاب تألیف کرد.
- (۲) مَا اسْمُ كِتَابِ كَرِيسْتِي بَرَاون؟
ترجمه: اسم کتاب کریستی براون چیست؟
پاسخ: قَدَمِي الْيُسْرَى: پای چپم.

۱۳- أَجِبْ عَنِ الْأَسْئَلَةِ التَّالِيَةِ حَسَبَ نَصِّ الدَّرْسِ.

- ۱) كَمْ سَنَةً كَانَ عُمَرُ آدَرَ يَزْدِي عِنْدَمَا كَانَ عَامِلًا بَسِيطًا؟
- ۲) أَيُّ مُشْكِلَةٍ قَادِرَةٌ عَلَى هَزِيمَةِ الْمُتَوَكِّلِ عَلَى اللَّهِ؟
- ۳) مَتَى أَصْبَحَتْ هِيلِينُ كِيلِرَ مَعْرُوفَةً فِي الْعَالَمِ؟

« بِاسْخ »

۱) كَمْ سَنَةً كَانَ عُمَرُ آدَرَ يَزْدِي عِنْدَمَا كَانَ عَامِلًا بَسِيطًا؟
؟؟

۲) أَيُّ مُشْكِلَةٍ قَادِرَةٌ عَلَى هَزِيمَةِ الْمُتَوَكِّلِ عَلَى اللَّهِ؟

ترجمه: کدام مشکل قادر به شکست توکل بر خدا هست؟

پاسخ: لا مُشْكِلَةٍ قَادِرَةٌ عَلَى هَزِيمَةِ الْمُتَوَكِّلِ عَلَى اللَّهِ: هیچ مشکلی قادر به شکست دادن توکل کننده‌ی بر خدا نیست.

۳) مَتَى أَصْبَحَتْ هِيلِينُ كِيلِرَ مَعْرُوفَةً فِي الْعَالَمِ؟
؟؟

۱۴- عَيْنِ التَّرْجَمَةِ الصَّحِيحَةَ، وَ عَيْنِ الْمَطْلُوبِ مِنْكَ.

(۱) (قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ) هُود: ٤٧

گفت: پروردگارا، من به تو
 الف) ... پناه بردم که از تو چیزی بپرسم که به آن علم ندارم.

ب) ... پناه می‌برم که از تو چیزی بخواهم که به آن دانشی ندارم.

الاسْمُ النَّكِرَةُ، وَ الْفِعْلُ النَّاقِصُ:

(۲) (... وَ اسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا) النِّسَاء: ۳۲

الف) و از خدا بخشش او را بخواهید؛ زیرا خدا به هر چیزی داناست.

ب) و از فضل خدا سؤال کردند، قطعاً خدا به همه چیزها آگاه بود.

الاسْمُ النَّكِرَةُ، وَ الْفِعْلُ النَّاقِصُ:

(۳) (... يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَ يَقُولُ الْكَافِرُ يَا كَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا) النَّبَأ: ۴۰

روزی که
 الف) ... آدمی آن چه را با دستانش پیش فرستاده است می‌نگرد و کافر می‌گوید: کاش من خاک بودم.

ب) ... مرد آن چه را با دستش تقدیم کرده است می‌نگرد و کافر می‌گوید: من همانند خاک شدم.

الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ، وَ الْفِعْلُ النَّاقِصُ:

(۴) كَانَ الْأَطْفَالُ يَلْعَبُونَ بِالْكَرَّةِ عَلَى الشَّاطِئِ وَ بَعْدَ اللَّعِبِ صَارُوا نَشِيطِينَ.

الف) کودکان در کنار ساحل با توپ بازی می‌کردند و پس از بازی با نشاط شدند.

ب) بچه‌ها در کنار ساحل توپ بازی کردند و بعد از بازی پرنشاط، خوشحال هستند.

الْمَجْرُورَ بِحَرْفِ الْجَرِّ، وَ الْمُضَافَ إِلَيْهِ:

(۵) كُنْتُ سَاكِتًا وَ مَا قُلْتُ كَلِمَةً، لِأَنِّي كُنْتُ لَا أَعْرِفُ شَيْئًا عَنِ الْمَوْضُوعِ.

الف) ساکت شدم و کلمه‌ای نمی‌گویم؛ برای این که چیزی از موضوع نمی‌دانم.

ب) ساکت بودم و کلمه‌ای نگفتم؛ زیرا چیزی درباره‌ی موضوع نمی‌دانستم.

الْمَفْعُولُ، وَ الْجَارُّ وَ الْمَجْرُورُ:

« پاسخ »

(۱) گزینه ب پاسخ صحیح است.

الاسْمُ النَّكِرَةُ: عِلْمٌ / الْفِعْلُ النَّاقِصُ: لَيْسَ

(۲) گزینه الف پاسخ صحیح است.

الاسْمُ النَّكِرَةُ: كُلُّ، شَيْءٍ، عَلِيمًا / الْفِعْلُ النَّاقِصُ: كَانَ

(۳) گزینه الف پاسخ صحیح است.

الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ: يَنْظُرُ، يَقُولُ / الْفِعْلُ النَّاقِصُ: كُنْتُ

(۴) گزینه الف پاسخ صحیح است.

الْمَجْرُورَ بِحَرْفِ الْجَرِّ: الْكَرَّةِ، الشَّاطِئِ / الْمُضَافَ إِلَيْهِ: اللَّعِبِ

(۵) گزینه ب پاسخ صحیح است.

الْمَفْعُولُ: كَلِمَةً، شَيْئًا / الْجَارُّ وَ الْمَجْرُورُ: عَنِ الْمَوْضُوعِ

۱۵- تَرْجِمِ الْجُمْلَةَ التَّالِيَةَ.

- (۱) أَكْتُبُ بِحَطِّ وَاضِحٍ.
 (۲) سَأَكْتُبُ لَكَ الْإِجَابَةَ.
 (۳) لَنْ أَكْتُبَ جَمَلَةً.
 (۴) قَدْ كُتِبَ عَلَيَّ اللَّوْحُ.
 (۵) أَخَذْتُ كِتَابًا رَأَيْتُهُ.

« بِاسْخ »

- (۱) أَكْتُبُ بِحَطِّ وَاضِحٍ.
 ترجمه: با خطی واضح بنویس.
 (۲) سَأَكْتُبُ لَكَ الْإِجَابَةَ.
 ترجمه: جواب را برایت خواهم نوشت.
 (۳) لَنْ أَكْتُبَ جَمَلَةً.
 ترجمه: جمله‌ای نخواهم نوشت.
 (۴) قَدْ كُتِبَ عَلَيَّ اللَّوْحُ.
 ترجمه: روی تخته نوشته شده است.
 (۵) أَخَذْتُ كِتَابًا رَأَيْتُهُ.
 ترجمه: کتابی را گرفتم که آن را دیده بودم (دیدم).

۱۶- تَرْجِمِ الْجُمْلَةَ التَّالِيَةَ.

- (۱) لَا تَكْتُبْ عَلَيَّ الشَّجَرَ.
 (۲) كَانُوا يَكْتُبُونَ رِسَائِلَ.
 (۳) لَمْ يَكْتُبْ فِيهِ شَيْئًا.
 (۴) مَنْ يَكْتُبُ يَنْجَحُ.
 (۵) يُكْتَبُ مِثْلُ عَلَيَّ الْجِدَارِ.

« بِاسْخ »

- (۱) لَا تَكْتُبْ عَلَيَّ الشَّجَرَ.
 ترجمه: روی درخت ننویس.
 (۲) كَانُوا يَكْتُبُونَ رِسَائِلَ.
 ترجمه: نامه‌هایی می‌نوشتند.
 (۳) لَمْ يَكْتُبْ فِيهِ شَيْئًا.
 ترجمه: در آن چیزی نوشت. (ننوشته است)
 (۴) مَنْ يَكْتُبُ يَنْجَحُ.
 ترجمه: هرکس بنویسد، موفق می‌شود.
 (۵) يُكْتَبُ مِثْلُ عَلَيَّ الْجِدَارِ.
 ترجمه: ضرب‌المثلی روی دیوار نوشته می‌شود.
 (۶) كُنْتُ أَكْتُبُ إِجَابَاتِي.
 ترجمه: جواب‌هایم را می‌نوشتم.

۱۷- اِخْتَبِرْ نَفْسَكَ: تَرَجِمِ هَذِهِ الْآيَاتِ.

- (۱) (لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِلْمُتَذَكِّرِينَ) يوسف: ۷
(۲) (وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا) آل عمران: ۱۰۳

« پاسخ »

- (۱) (لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِلْمُتَذَكِّرِينَ) يوسف: ۷
ترجمه: قطعاً در (داستان) يوسف و برادرانش نشانه‌هایی برای پرسشگران بوده است.
(۲) (وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا) آل عمران: ۱۰۳
ترجمه: و نعمت خدا را بر خود یاد کنید، آن‌گاه که دشمنان (یک‌دیگر) بودید، پس او میان دل‌هایتان انس و الفت انداخت، تا به لطف و نعمت او برادران هم شدید.

۱۸- اِخْتَبِرْ نَفْسَكَ: تَرَجِمِ هَذِهِ الْآيَاتِ.

- (۱) (وَ كَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَ الزَّكَاةِ) مریم: ۵۵
(۲) (وَ أَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا) الإسراء: ۳۴
(۳) (... يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ) الفتح: ۱۱

« پاسخ »

- (۱) (وَ كَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَ الزَّكَاةِ) مریم: ۵۵
ترجمه: خانواده خود را به نماز و زکات امر می‌کرد (فرمان می‌داد).
(۲) (وَ أَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا) الإسراء: ۳۴
ترجمه: به عهد و پیمان وفا کنید قطعاً از عهد و پیمان سوال می‌شود.
(۳) (... يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ) الفتح: ۱۱
ترجمه: آن‌چه (چیزی) را که در دل‌هایشان نیست با زبان‌هایشان می‌گویند.

۱۹- إِمَاءُ الْفِرَاعِ:

كنتم أمة أخرجت للناس (خير - خيراً - خير)

« پاسخ »

خير (۰/۲۵) - خبر «كان» و منصوب

۲۰- صحح الخطاء في العبارة التالية: كان النهار قد مضى.

« پاسخ »

النهار (اسم كان و مرفوع)

۲۱- أعرب ما أشير اليه بخط . (تذکر: در صورتی که زیر یک عبارت خط کشیده شده نقش مجموع آن را بنویسید.)
و من تكن العلياء همة نفسه
فكن الذي يلقاه فيها محبب

« پاسخ »

العلياء - اسم تكن. همة - خبر تكن. محبب - خبر.

۲۲- اِمْلَأْ الْفَرَاغَ:

لَوْ اتَّحَدَ الْمُسْلِمُونَ لِأَصْبَحُوا الدُّنْيَا. (سَادَةٌ، سَادَةٌ، السَّادَةُ)

« پاسخ »

سَادَةٌ (خبر فعل ناقصه و منصوب است و چون مضاف است، نباید «ال» یا «تنوین» بگیرد.) (۲۵/۰)

۲۳- علت رفع و نصب «الشجاع» و «فخور» در عنوان متن چیست؟

« پاسخ »

«الشجاع» اسم یكون و «فخوراً» خبر یكون است.

۲۴- چرا عبارت «كان الدُّبُّ قد وَضَعَ» به شکل ماضی بعید ترجمه شده است؟

« پاسخ »

هرگاه «كان» همراه فعل ماضی بکار رود، با هم به شکل ماضی بعید ترجمه می‌شوند. که گاهی «قد» آورده می‌شود و گاهی خیر.

۲۵- آیا «فخوراً و وحیداً» در «لايكونُ الشَّجَاعُ فَنُحُوراً» و «أصبحتُ وحيداً» مفعول به است؟

« پاسخ »

خیر - «فخوراً» خبر «لايكونُ» و «وحيداً» خبر «أصبحتُ» می‌باشد.

۲۶- چرا «يَفْخَرُ» به صورت ماضی استمراری ترجمه شده است؟

« پاسخ »

زیرا هرگاه «كان» همراه فعل مضارع آورده شود، به شکل ماضی استمراری ترجمه می‌شود.

به متن زیر توجه کنید و به ۵ سؤال بعدی پاسخ دهید.

«لا يَكُونُ الشُّجَاعُ فَخُورًا!»

كَانَتْ الْغَابَةُ جَمِيلَةً. وَ كَانَ مَوْعِهَا فِي ضَوَاحِي الْمَدِينَةِ. عَزَمَ صَدِيقَانِ أَنْ يَذْهَبَا إِلَيْهَا لِلصَّيْدِ. كَانَ أَحَدُهُمَا يَفْخَرُ بِنَفْسِهِ كَثِيرًا. فَقَالَ لِصَاحِبِهِ: لَا تَنْضَطِرْ! قَالُوا حَوْشٌ لَا تَقْتَرِبْ مِنَّا حِينَ أَكُونُ مَعَكَ...! حِينَئِذٍ سَمِعَ صَوْتُ دُبٍّ. فَخَافَ وَ تَرَكَ صَاحِبَهُ وَ اسْتَرْعَى نَحْوَ شَجَرَةٍ وَ تَسَلَّقَهَا. أَمَّا الثَّانِي لَمَّا شَاهَدَ الدُّبَّ عَلَى مَقْرَبَةٍ مِنْهُ قَالَ فِي نَفْسِهِ: أَصْبَحْتُ الْآنَ وَحِيدًا... وَ لَيْسَ لِلْفِرَارِ مَجَالٌ مَا دَامَ الدُّبُّ هُنَا! فَتَظَاهَرَ بِالْمَوْتِ. اقْتَرَبَ مِنْهُ الدُّبُّ وَ وَضَعَ أَنْفَهُ قُرْبَ رَأْسِهِ وَ شَمَّهُ... ثُمَّ تَرَكَهُ وَ ذَهَبَ. عِنْدَئِذٍ نَزَلَ صَدِيقُهُ مِنَ الشَّجَرَةِ وَسَأَلَهُ بِخَجَلٍ: لَمَّا كَانَ الدُّبُّ قَدْ وَضَعَ فَمَهُ قُرْبَ أُذُنِكَ؛ فَمَاذَا قَالَ لَكَ؟! فَأَجَابَ: قَالَ لِي: لَا تُعَاشِرْ مَنْ يَفْخَرُ بِنَفْسِهِ! فَكَيْسَتِ الشُّجَاعَةُ بِالْأَقْوَالِ بَلِ بِالْأَعْمَالِ!

شجاع، فخر فروش نمی باشد!

جنگل زیبا بود. مکان آن در حومه‌ی شهر بود. دو دوست تصمیم گرفتند برای شکار به آن جا بروند، یکی از آن دو خیلی به خود فخر و مباهات می کرد، پس به دوستش گفت: نگران مباش! موقعی که من با تو هستم حیوانات وحشی به ما نزدیک نمی شوند...! در این موقع صدای خرسی شنیده شد. او ترسید و دوست خود را رها کرد و به طرف درختی شتافت و از آن بالا رفت. اما دومی هنگامی که خرس را در نزدیکی خود مشاهده کرد با خود گفت: الان تنها شدم... و تا وقتی خرس این جا است مجالی برای گریختن نیست، پس تظاهر به مردن کرد. خرس به او نزدیک شد و بینی خود را نزدیک سر او قرار داد و آن را بوید... سپس او را رها کرد و رفت. در این موقع دوستش از درخت پایین آمد و با خجلت و شرم از او پرسید: وقتی که خرس دهان خود را نزدیک گوش تو قرار داده بود، به تو چه گفت؟! جواب داد: به من گفت با کسی که به خود مباهات می کند معاشرت مکن! چه؛ شجاعت به گفتار نیست! بلکه به کردار است!

۲۷- آیا «الغابة» در آغاز متن و «الشجاعة» در سطر آخر نقش «فاعل» را دارند؟

« پاسخ »

خیر - زیرا دو فعل «كانت» و «كيست» فاعل نیاز ندارند.

۲۸- الرَّجُلُ الَّذِي يَلْفَاكُ مَبْتَسِمًا لَيْسَ النَّفْسِ . (صغیر - صغیر - صغیر)

« پاسخ »

صغیر (۰/۲۵) (خبر کيس و منصوب)

۲۹- اكمل الفراغ مما بين القوسين: العالم و الجاهل سواء. (ان - ليس - انما)

« پاسخ »

ليس (۰/۲۵) با توجه به معنی جمله باید از ليس استفاده شود. (دانا و نادان یکسان نیستند)

۳۰- اكمل الفراغ: العالم و الجاهل سواء (انما - ليس - ان)

« پاسخ »

ليس (۰/۲۵) (با توجه به معنی جمله و مرفوع بودن «العالم»)

۳۱- أعرب ما اشير اليه بخط:
و انجينا الذين امنوا و كانوا يتقون.

« پاسخ »

نا: فاعل و محلا مرفوع
الذين: مفعول و محلا منصوب
يتقون: خبر كان و محلا منصوب

۳۲- اكمل الفراغات بالكلمات المناسبة:
لا تكُن فتكون عاقبتك الندامة (متكاسل - متكاسلا - متكاسلي)

« پاسخ »

«متكاسلا» صحيح است. خبر كان و منصوب است.

۳۳- اكمل الفراغات بالكلمات المناسبة:
كان الحرب قد اثبتوا بانهم لا يخضعون للذل (مقاتلين - مقاتلون - مقاتلي - مقاتلو)

« پاسخ »

«مقاتلو» صحيح است. اسم كان و مرفوع به «واو» است. دقت كنيد كه اسامي جمع مذكر سالم و مثنى هنگام مضاف واقع شدن نونشان حذف می شود.

۳۴- اكمل الفراغات بالكلمات المناسبة:
..... التلميذات يكتبن واجبهن (كنن - كانن - كائنتن)

« پاسخ »

«كائنتن» صحيح است. چون فعل غایب است و در ابتدای جمله آمده است و با توجه به مونث بودن «التلميذات» مفرد مونث آمده است.

۳۵- اكمل الفراغات بالكلمات المناسبة:
هرگاه «كان» برای ساختن «ماضی استمراری» بکار رود «خبر فعل ناقصه» از نوع «.....» خواهد بود. مانند

« پاسخ »

«فعليه» - كان على يذهب: على می رفت.

۳۶- اكمل الفراغاتِ بالكلماتِ المناسبةِ:

هَلِكٌ مِنْ لَيْسَ لَهُ يُرْشِدُهُ (حَكِيمٌ - حَكِيمٌ - حَكِيمًا)

« **بِاسْمِ** »

«حَكِيمٌ» صَحِيحٌ اسْمٌ. اسْمٌ مُؤَخَّرٌ لَيْسَ وَ مَرْفُوعٌ اسْمٌ

۳۷- اكمل الفراغاتِ بالكلماتِ المناسبةِ:

..... الشُّعُوبُ الْمُسْتَضْعَفَةُ مَظْلُومَةٌ (كَانَ - كَانَتْ - كَانُوا)

« **بِاسْمِ** »

«كَانَتْ» صَحِيحٌ اسْمٌ. بَا تَوَجُّهٍ بِهِ جَمْعٌ غَيْرٌ عَاقِلٌ بُوْدُن «الشُّعُوبُ» فَعْلٌ مُفْرَدٌ مُوْنِثٌ بِهِ كَارٌ مِي رُوْدٌ.

۳۸- اِحْذِفِ الْاَفْعَالَ الْناَقِصَةَ مِنَ الْجُمْلَةِ التَّالِيَةِ.

اَصْبَحَ الْمُؤْمِنُونَ مُتَّصِرِينَ.

« **بِاسْمِ** »

الْمُؤْمِنُونَ مُتَّصِرُونَ.

۳۹- اِحْذِفِ الْاَفْعَالَ الْناَقِصَةَ مِنَ الْجُمْلَةِ التَّالِيَةِ.

كَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا.

« **بِاسْمِ** »

اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ.

۴۰- اِحْذِفِ الْاَفْعَالَ الْناَقِصَةَ مِنَ الْجُمْلَةِ التَّالِيَةِ.

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ.

« **بِاسْمِ** »

أَنْتُمْ خَيْرُ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ.

٤١- ادخل «كان» على الجملة التالية وغيّر ما يلزم:
انتم متكاسلون في عملكم.

« پاسخ »

كُنتُمْ	متكاسلين في عملكم.
اسم كان	خبر كان و
و محلا	منصوب به «ي»
مرفوع	

٤٢- ادخل «كان» على الجملة التالية وغيّر ما يلزم:
هم اشد منكم قوة.

« پاسخ »

كانوا	أشد منكم قوة.
اسم كان	خبر كان
و محلا	و منصوب
مرفوع	

٤٣- صحّح الخطاء في العبارة التالية:

ليس الراحة الا بعد التعب.

« پاسخ »

ليس ← ليست - با توجه به مونث بودن الراحة بايد فعل مونث باشد.
الراحة ← الراحة - اسم ليس است و مرفوع.

٤٤- صحّح الخطاء في العبارة التالية:

اصبح الامام الخميني (ره) قدوة لجميع المستضعفين.

« پاسخ »

قدوة ← قدوة - خبر اصبح و منصوب
جميع ← جميع - مجرور به حرف جرّ

٤٥- صحّح الخطاء فى العبارة التالية:

و كذلك جعلناكم امةً وسطاً لتكونون شهداء على الناس.

« **پاسخ** »

امةٌ ← امةٌ - مفعول به دوم و منصوب

وسطاً ← وسطاً - صفت و منصوب

لتكونون ← لتكونوا - مضارع منصوب به حذف نون

٤٦- صحّح الخطاء فى العبارة التالية:

أصبح الاوضاع مناسبةً لانتصار المظلومون فى العالم.

« **پاسخ** »

أصبحَ ← أصبحت - با توجه به جمع غير عاقل بودن «الاضاع» فعل بايد مفرد مونث به كار رود.

الاضاع ← الاوضاع - اسم اصبح و مرفوع

مناسبةً ← مناسبة - خبر اصبح و منصوب

المظلومون ← المظلومين - مضاف اليه و مجرور به «يا»

٤٧- عيّن اسم الافعال الناقصة و خبرها و نوع الخبر فى الجملة التالية.

كانَ الله بكلِّ شىءٍ محيطاً.

« **پاسخ** »

اسم كانَ: الله - مرفوع

خبر كانَ: محيطاً - منصوب

نوع خبر: مفرد

٤٨- عيّن اسم الافعال الناقصة و خبرها و نوع الخبر فى الجملة التالية.

كانَ المسلمون اكتسبوا مكانةً علميةً رفيعةً فى القرون الاولى.

« **پاسخ** »

اسم كانَ: المسلمون - مرفوع به واو

خبر كانَ: اكتسبوا - محلاً منصوب

نوع خبر: جملة فعلية

٤٩- عین اسم الافعال الناقصة و خبرها و نوع الخبر فی الجملة التالیة.
لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ اسوةً حسنةً.

« **پاسخ** »

اسم كان: اسوة - مرفوع (اسم موخر)
خبر كان: لكم - محلاً منصوب (خبر مقدم)
نوع خبر: شبه جمله

٥٠- عین اسم الافعال الناقصة و خبرها و نوع الخبر فی الجملة التالیة.
اصبح المؤمنون بعيدين عن المنكر.

« **پاسخ** »

اسم أصبح: المؤمنون - مرفوع به واو
خبر أصبح: بعيدين - منصوب به «ی»
نوع خبر: مفرد

٥١- عین اسم الافعال الناقصة و خبرها و نوع الخبر فی الجملة التالیة.
تكون المومنات صابرات عند البلیا.

« **پاسخ** »

اسم كان: المومنات - مرفوع
خبر كان: صابرات - منصوب به كسره
نوع خبر: مفرد

٥٢- عین اسم الافعال الناقصة و خبرها و نوع الخبر فی الجملة التالیة.
اصبحوا ائمةً للاخرین.

« **پاسخ** »

اسم أصبح: «واو»
خبر أصبح: ائمةً - منصوب
نوع خبر: مفرد

۵۳- عین اسم الافعال الناقصة و خبرها و نوع الخبر في الجملة التالية.
لا تَكُنْ فخوراً.

« پاسخ »

اسم كان: انت مستتر
خبر كان: فخوراً - منصوب
نوع خبر: مفرد

۵۴- عین اسم الافعال الناقصة و خبرها و نوع الخبر في الجملة التالية.
كانت التلميذات يطالعن دروسهنّ.

« پاسخ »

اسم كان: التلميذات - مرفوع
خبر كان: يطالعن - محلاً منصوب
نوع خبر: جملة فعلية

۵۵- للتعريب:

انسان شجاع فخر فروش بر ديگران نيست.

« پاسخ »

الشجاع لا يكون فخوراً.

۵۶- صحّح الاخطاء في الترجمة:

انتخب المدير شائباً، كانت تجاربه قليلة.
مدير جوانی انتخاب شد كه تجربه هایش اندك بود.

« پاسخ »

مدير، جوانی را انتخاب كرد كه تجربه هایش اندك بود.

۵۷- عین الترجمة الصحيحة:

ليس الاعداء قادرين على أن يسلطوا علينا ماؤمنا متحدين.

- (۱) دشمنان توانایی تسلط یافتن بر ما را ندارند حتی اگر متحد باشند عليه ما
- (۲) دشمنان توانایی ندارند بر ما تسلط پیدا کنند تا هنگامیکه ما متحد باشیم

« پاسخ »

عبارت دوم صحیح است.

۵۸- عین الترجمة الصحيحة:

أصبحنا متقدمين حين عملنا بالقرآن.

(۱) وقتی به قرآن عمل کردیم پیشرفت کنندگان بودیم. □ (۲) وقتی به قرآن عمل کردیم پیشرفته شدیم. □

« پاسخ »

عبارت دوم صحیح است.

۵۹- صحح الاخطاء في الترجمة:

أمرأُ يُكْتَبُ على جدارِ المسجد: قَدْ أُسِّسَ هذا المكانُ بامرِ بهلولٍ.

دستور نوشته شدن بر دیوار مسجد را داد: این مکان به امر بهلول ایجاد می شود.

« پاسخ »

دستور داد بر دیوار مسجد نوشته شود: این مکان به امر بهلول ایجاد شده است.

۶۰- عین الترجمة الصحيحة:

الشهيد يُرْزَقُ عندَ ربه.

(۱) شهید نزد پروردگارش روزی می خورد □ (۲) شهید نزد پروردگار خود روزی داده می شود □

« پاسخ »

عبارت دوم درست است. «يُرْزَقُ» فعل مجهول است و به صورت «روزی داده می شود» ترجمه می شود.

۶۱- ترجم العبارة التالية بالفارسية بعبارات مألوفة:

حين حُرِّكَ الجرسُ أسرع صاحب البيت نحو الباب

« پاسخ »

هنگامی که زنگ حرکت داده شد صاحب خانه به سوی در شتافت.

۶۲- ترجم العبارة التالية بالفارسية بعبارات مألوفة:

أيها المكار! لقد أثلِفَ مالي و حرمتُ من كَمَرَةٍ عملي و الناس يتحدّثون عنك

« پاسخ »

ای فریبکار! مالم تلف شده است و از نتیجه‌ی کارم محروم شدم و مردم درباره‌ی تو سخن می گویند.

۶۳- ترجم العبارة التالية الى الفارسية بعبارات مألوفة: «ليس من يقطع طرقاتاً بطلا/ إنما من يتقى الله البطل.»

« پاسخ »

کسی که راهزنی می کند قهرمان نیست / منحصرأ کسی که تقوای الهی پیشه کند قهرمان است.

۶۴- انتخبِ الترجمة الصحيحة: «حركة الارض ليست مخفية على أحد في عصرنا»
(حرکت زمین در زمان ما بر کسی پنهان نیست - در زمان ما حرکت زمین را کسی مخفی نمی کند.)

« پاسخ »

ترجمه‌ی اول صحیح است.

۶۵- در جملات زیر «اسم کان» و «خبر کان» را مشخص کنید.

الف- كانَ الابنُ صادقاً
ج- التلاميذُ يكونونَ ناجحينَ

ب- كانَ علماءُ الغربِ مستخرجي كِتَابِ المسلمين
د- لا تكنُ كاذباً

« پاسخ »

الف) اسم کان: الابنُ - مرفوع
ب) اسم کان: علماء - مرفوع
ج) اسم کان: «و» - محلاً مرفوع
د) اسم کان: انت مستتر

خبر کان: صادقاً - منصوب
خبر کان: مستخرجي - منصوب به «ي»
خبر کان: ناجحينَ - منصوب به «ي»
خبر کان: كاذباً - منصوب

۶۶- کدام مورد درست است؟ علت رد هر گزینه را بیان کنید.

الف- ليس التلميذُ مجدٌ ب- كسْتُم كاذبونَ
ج- كانَ عندنا خيرٌ د- يكون التلميذُ ناجحونَ

« پاسخ »

الف - نادرست است. «ليس التلميذُ مجداً» صحیح است.
ب - نادرست است. «لستُم كاذبينَ» صحیح است.
ج - صحیح است.
د - «يكونُ التلميذُ ناجحٌ» - یا «يكونُ التلاميذُ ناجحينَ» صحیح هستند.

۶۷- جمله‌ی «انت تلميذٌ ناجحٌ» را با فعل ناقصه‌ی «كانَ» بازنویسی کنید.

« پاسخ »

«كنت تلميذاً ناجحاً»

۶۸- أذكر اعراب كلمة «خير» في العبارة التالية:

«و لو آمنَ أهلُ الكتابِ لكان خيراً لهم»

« پاسخ »

«خيراً» خبر برای فعل ناقص «كانَ» می باشد.

معنی: «اگر اهل کتاب ایمان آورده بودند (می آورند)، یقیناً برایشان بهتر بود.»

۶۹- اَثَلًا الْقَرَأَ بما يُنَاسِبُهُ مِنَ الْكَلِمَاتِ:

خَوَانٍ

خَوَانًا

«إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ أَثِيمًا»

« **بِاسْخ** »

خَوَانًا

۷۰- صَحِّحِ الْاِخْطَاءَ التَّالِيَةَ مَعَ ذِكْرِ السَّبَبِ:

الشكل الصحيح

عدد الاخطاء

لَيْسَ الْعِزُّ أَنْ يَكْثُرَ مَالُكَ.

« **بِاسْخ** »

عدد الاخطاء: ۱

العزُّ ← العزُّ

۷۱- صَحِّحِ الْاِخْطَاءَ مَعَ بَيَانِ السَّبَبِ:

لَيْسَ الْاِعْدَاءُ قَادِرُونَ عَلَى هَزِيمَتِنَا.

« **بِاسْخ** »

الاعداء ← الاعداء: اسم ليس است و مرفوع.

قادرُونَ ← قادرين: خبر ليس است و منصوب به «يا»

۷۲- با انتخاب فعل ناقصه مناسب آیه زیر را کامل کنید:

أ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ (التين / ۸)

آیا خدا داورترین همه ی داوران نیست؟!

« **بِاسْخ** »

«ليس»

۷۳- با انتخاب فعل ناقصه مناسب آیه زیر را کامل کنید:

و لِلخَائِنِينَ خَصِيمًا (النساء / ۱۰۵)

و طرفدار خیانتکاران مباش!

« **بِاسْخ** »

لا تكن

۷۴- با انتخاب فعل ناقصه مناسب آیه زیر را کامل کنید:

«فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ ف..... فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ» (الاعراف / ۷۸) **أَصْبَحُوا** **لَيْسُوا**
پس زلزله آنها را در بر گرفت تا آن که همه در خانه های خود از پای درآمدند.

« **بِاسْخ** »

أصبحوا

۷۵- اِحْذِفِ الْاَفْعَالَ الْناَقِصَةَ مِنْ الْجُمْلِ التَّالِيَةِ وَ عَيِّزْ مَا يَلْزِمُ تَغْيِيرُهُ:

أَصْبَحْنَا أَحْرَارًا بَعْدَ ثَوْرَتِنَا الْاِسْلَامِيَّةِ.

« **بِاسْخ** »

نحنُ أحرارٌ بعدَ ثورتنا الاسلاميّة.

۷۶- اِحْذِفِ الْاَفْعَالَ الْناَقِصَةَ مِنْ الْجُمْلِ التَّالِيَةِ وَ عَيِّزْ مَا يَلْزِمُ تَغْيِيرُهُ:

صَارَ الْأَغْنِيَاءُ يُسَاعِدُونَ الْفُقَرَاءَ.

« **بِاسْخ** »

الاغنياءُ يساعدونَ الفقراءَ.

۷۷- اِحْذِفِ الْاَفْعَالَ الْناَقِصَةَ مِنْ الْجُمْلِ التَّالِيَةِ وَ عَيِّزْ مَا يَلْزِمُ تَغْيِيرُهُ:

صَارَ الْبُوصِيرِيُّ مَعْرُوفًا بِقَصِيدَتِهِ «الْبُرْدَةَ».

« **بِاسْخ** »

البوصيرى معروفٌ بقصيدته «البردة»

۷۸- اُكْتُبْ اِعْرَابَ الْكَلِمَاتِ الَّتِي اُشِيرَ اِلَيْهَا بِخَطِّينَ وَ التَّحْلِيلَ الصَّرْفِيَّ لِّلْكَلِمَاتِ الَّتِي اُشِيرَ اِلَيْهَا بِخَطِّ وَاَحِدٍ:

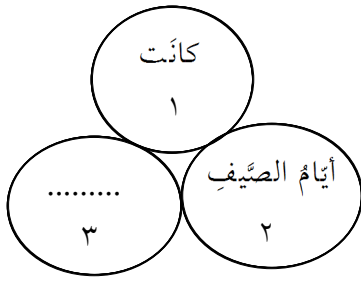
كَانَ الطَّالِبُ قَدْ كَتَبَ آيَةً كَرِيمَةً عَلَيَّ اللُّوحِ.

« **بِاسْخ** »

الطالب: اسم كان و مرفوع

اللوح: مجرور به حرف الجرّ

كُتِبَ: فعل ماضى، للغائب، مجرّد ثلاثى، معلوم، متعدّد، مبنى على الفتح.

۷۹- أَكْمِلِ الْوَرُودَ:

۱- حَارًا

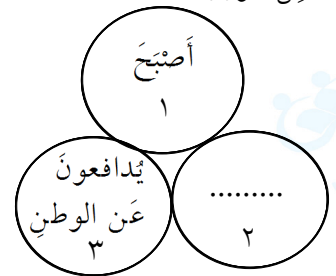
۲- حَارَةً

۳- حَارَةٌ

« **پاسخ** »

«حَارَةٌ» صحیح است.

۸۰- أَكْمِلِ الْوَرُودَ:

۱- الْمُجَاهِدِينَ

۲- الْمُجَاهِدَانِ

۳- الْمُجَاهِدُونَ

« **پاسخ** »

«المجاهدون» صحیح است.

۸۱- اِنتَخِبِ الْجَوَابَ الصَّحِيحَ:

الف) الْعَدْرُ لَيْسَتْ صِفَةً مَحْمُودَةً.

ب) لَيْسَ الْعَدْرُ صِفَةً مَحْمُودَةً.

« **پاسخ** »

«ب» صحیح است. در الف لَيْسَتْ باید به لَيْسَ تبدیل شود.

۸۲- اِنتَخِبِ الْجَوَابَ الصَّحِيحَ:

الف) أَصْبَحَتِ الْعَصَافِيرُ تُغْرِدُ.

ب) أَصْبَحَتِ الْعَصَافِيرُ تُغْرِدُ.

« **پاسخ** »

«ب» صحیح است. در الف الْعَصَافِيرَ باید به الْعَصَافِيرُ تبدیل شود. (اسم أصبح است و مرفوع)

۸۳- اِنْتَخِبِ الْجَوَابَ الصَّحِيحَ:

- (الف) كَانَ التَّلْمِيذُ يُطَالَعُ تَحْتَ الشَّجَرَةِ.
(ب) التَّلْمِيذُ كَانَ تُطَالَعُ تَحْتَ الشَّجَرَةِ.

« پاسخ »

«الف» صحیح است. در گزینه‌ی «ب» باید تطالع به يطالع تبدیل شود.

۸۴- اِقْرَأِ النَّصَّ التَّالِيَ وَ تَرْجِمْهُ اِلَى الْفَارْسِيَّةِ ثُمَّ اَعْرِبْ مَا اشِير اِلَيْهِ بِخَطِّ:

ذِكَةُ الْجَبَابِرَةِ

كان المنصور ذات يوم يتحدّث مع الامام الصادق (ع) بكلّ اجلال و احترام، فحطّت ذبابة على وجه المنصور واثفه، فطردها، ولكنّها رجعت مرّة ثانية و ثالثة... حتى ضجر منها فقال:
لِمَ خَلَقَ اللهُ الذُّبَابَ يَا ابا عبد الله؟
فقال الصادق (ع): لِيُذِلَّ بِهِ اَنُوفَ الْجَبَابِرَةِ!
فَعَضِبَ الْمَنْصُورُ بِشِدَّةٍ وَ تَغَيَّرَ لَوْنُهُ وَلَكِنَّهُ سَكَتَ وَلَمْ يَتَكَلَّمْ بِشَيْءٍ!

« پاسخ »

خواری زورگویان

روزی منصور با تمام شکوه و احترام با امام صادق (ع) گفتگو می‌کرد. پس مگسی بر روی صورت منصور و بینی او نشست. پس او آن را دور کرد ولی آن برای بار دوم و سوم... بازگشت تا اینکه او از آن مگس بیزار شد و گفت:
ای ابا عبدالله چرا خدا مگس را خلق کرد؟
پس امام صادق (ع) فرمود: تا به وسیله‌ی آن بینی گردنکشان را خوار کند.
سپس منصور به شدت عصبانی شد و رنگش تغییر کرد ولی ساکت شد و چیزی نگفت.

المنصور ← اسم كان و مرفوع
يتحدّث ← خبر كان و محلاً منصوب
ذبابة ← فاعل و مرفوع «ها» در «طردها» ← مفعول و منصوب محلاً
الذباب ← مفعول و منصوب
المنصور ← فاعل و مرفوع.

۸۵- اِحْذِفِ الْاَفْعَالَ النَّاقِصَةَ مِنَ الْجُمْلِ التَّالِيَةِ ثُمَّ اشِرْ اِلَى التَّغْيِيرِ الَّذِي حَصَلَ فِي الْاِعْرَابِ وَ الْمَعْنَى:
كَانَتِ الْاُمَّةُ الْاِسْلَامِيَّةُ مُتَّحِدَةً.

« پاسخ »

الامة الاسلامیة متّحدة.
الامة: مبتدا و مرفوع / متّحدة: خبر و مرفوع
امت اسلامی متّحد است.